

El camí sinodal

Romà Casanova, bisbe de Vic

El cronograma del Sínode Diocesà ens parla de diferents moments. Hem de retenir com a etapes fonamentals: la fase dels grups sinodals, la fase de l'assemblea sinodal, la fase episcopal, la fase de la recepció i posada en pràctica dels decrets i constitucions sinodals. Tots aquests moments del camí sinodal estan units, com les etapes del recorregut d'un camí de pelegrinatge. La meta és important, però també ho és el camí.

Actualment som en el moment d'animació de la participació de tots els batejats en el si de l'Església catòlica de la nostra diòcesi. Són diversos els mitjans que estem utilitzant: el mateix Full Diocesà, les reunions amb els preveres dels arxiprestats, la presència en els mitjans de comunicació. Tots aquests mitjans volen ser com l'inici d'una ona en un estany. L'impuls d'un objecte en l'aigua crea una petita onada que s'estén per la superfície. Cada un de nosaltres, que pels diferents mitjans rebem informació i invitació a participar en el camí sinodal, hem de ser, a més d'acollidors d'aquesta informació i invitació, portadors a d'altres de la invitació a participar en el Sínode Diocesà.

El camí sinodal ens mena ara a les «presentacions arxiprestals del Sínode Diocesà». No s'ha pensat pas en una informació tipus conferència; sinó en una celebració que, tenint com a centre l'Eucaristia dominical —anticipada en el dissabte o en el mateix dia del Senyor— ens dugui, per mitjà de la imatge, la música i la paraula —aquesta, testimonial i engrescadora—, a fer créixer en el cor de tots el qui hi participaran «passió» pel «Sínode per l'esperança». Aquesta presentació arxiprestal s'ha pensat com un esdeveniment eclesial de gran intensitat, per la qual cosa la celebració de l'Eucaristia serà única, aquell vespre o migdia, en tot l'arxiprestat. Necessitem aplegar-nos tots els qui puguem per a començar ja a experi-

mentar l'alegria de fer camí junts, de fer camí sinodal. És bo i convenient que ens encoratgem els uns als altres a emprendre aquest trajecte amb alegria i esperança.

El camí sinodal ens demana comunió i esperança. Hem de ser capaços de posar la mirada en el futur. No pas el futur de les nostres pobres mirades, sinó el futur de la confiança en l'obra de Déu en la seva Església i en el nostre món. La mirada esperançada, però, solament és possible juntament amb els altres. Deixem els prejudicis i les pors, els tancaments i les autosuficiències, llancem-nos a l'aventura del camí sinodal!

